

Tektonikus játszóterek

Barabás Zsófi és Shunsuke Francois Nanjo Játszótér című kiállítása

Faur Zsófi Galéria, 2016. II. 4. – III. 17.

SINKÓ ISTVÁN

A föld hatalmas játszótérre alakul *Barabás Zsófi* és a japán-francia alkotótárs, *Shunsuke Francois Nanjo* művein. A japán-francia alkotó egy valóságos játszótérlátványt is elhelyez a kiállítás képei között, ám valójában az emberi test, a földi morfológia, a geometrikus és organikus felületek adják e *Játszótér* igazi terepét. A két művész találkozására Japánban – ahol Barabás ösztöndíjasként dolgozott néhány hónapot – eredményesnek és egy szellemi kapcsolat alapjának tekinthető.

BARABÁS ZSÓFI:

Felhő / Cloud, 2015,
150x160 cm,
vegyes technika

Mindketten a szerkezetet és annak feloldását, a geometria és a természet találkozási pontjait kutatják. Barabás Zsófi régóta foglalkozik az örvénylő, rajzos áramlások és a térformák transzparenciájával, színvilágában egy hideg valór ütközik a sötét vonalhálókkl,

for: Csudai Sándor

Ez kettőjük közös munkáiban – négy ilyen kis festményt is bemutatnak – szinte szövetségre lép ég és föld, kozmosz és annak parányi része, ez a mi sártekénk.

Különös módon a két művész munkáiban a keleties jelleg épp Barabás javára fordul meg. Az ő vásznai idézik – számomra legalábbis – Hiroshige, Utamaro és más klasszikus japán mester színezett fametszeteinek szín- és formanyelvét. Ahogyan a színek közé behatoló vonalstruktúrák átszövik és ezáltal drámaivá is emelik a finom színezetű formákat, az a keleti érzékenység, a távolságtartó dráma hatását idézi.

Shunsuke játszótérképe is objektív, ahogy objektívén keresztül a testek, a földfelszín vagy épp egy égitest krátereit vizsgálja, ám ezekre a felületekre ráemeli pókhálószerű vonalait, esetleg a színes plasztikus formákat, s így egyfajta személyességgel, harmónián túlmutató érzelmességgel él képein.

A témaválasztások, a két művész alkotótól függetlenül, meglehetősen összhangban vannak itt ezen a bemutatón, s valószínűleg elsősorban az azonosságokat mintsem a különbségeket keresték, a látat rendezésekor. A közös munkák lazasága a kiállítás egészét jellemzi. Finomhangú párbeszéd ez két érzékeny, tehetséges és határozott festői, képzőművészeti programmal dolgozó alkotó között. Kortárs elemek és a klasszikus modernizmus egyként hatnak mindkettőjükre, de ezeket a hatásokat egyéni hangvétel, szemlélet dolgozza át személyes nyelvvé. Ennek eredménye ez a finom hangú, szinte zenei érzékenységgel kiállítás. Valóban, mintha a shamizen húros csendülései és a japán dobok mély kongásai kísérik a tektonikus játszótéren barangoló nézőt.

for: Csudai Sándor

SHUNSUKE FRANCOIS NANJO:

A kölyök kapitány, 2016,
130x162 cm, acril, vászn

csakúgy, mint Shunsuke csillagkép szerkezetein – melyek hol fotózott női háttaktokon, hol festmények részeként bukkannak elő. A fiatal japán munkásságában fontos szerepet játszik a vonal, a szerkesztő vonal, ami akár építészeti gondolkodásra vallhatna, ám Shunsuke érzékeny vonalhálói inkább a galaktikus világkép összefüggéseinek vetítését idézik. Míg Barabás határozottan „földjegyű” alkotásaiban a természeti forma találkozik a létrehozott, a mértani formával, Shunsuke egy éteribb látásmódot képvisel.